

mad riittee peal pidasivad, just kessed luu-paistet, siis ei libiseud tema mitte hobuse seljast, waid täänas pea tagasi, piigistas filmad siini ja kunnatas et noormees teda kui pruudifest kallistas, ja nenda pöörasivad nemad tagasi, kui õiged pruutrahwas. Seljataffa kuulsiwad weel, kuidas riittee isand kurjast needis. Sest Saatan teab, et tema wõimus seal lõpeb, kus laks südant selges armastuses üksteise siise sulawad, ja kui tema nüüd nägi, misjuguist wõinnust luu saanud oli, siis armas tema üles, et se kuri, mida tema pimedatel õõdel teha jõudis, seda head üleskaaluda et suudaks. Ülewal aga oli kuul esimest lorda jälle rõõmus nagu ja tema mõtles: „Kes wiimaks naerab, se naerab paremini.“

Rittawi maal teatasse sellest aeast saadik, kuidas neiu-süda wõidetud saab. Kuu sai sellest rohkem auu, ja siis ei wõi ta pahaks panna, et Mareilis wiimaks kõiki seda awalikult wäljarääkis, kui se ta just tõsi ei olnud, mis tema lissas, et se tema tegu oleks, kui luu noormeelele nii kange awitaja targete südamete wasta on. Sest tema ei wõinud ettearwata, mis ühest neiu-tujust kõik sigida wõib, kui se ikka ta rohkem on, kui arwataffe. Olgu sellest rääkimata, aga Rittawis peetasse sellest nõuust suurt lugu, mida Mareilis oma wennale andis, ja se oleks ehk ta laiemas maa-ilmas nenda, kui mitte

neiuksed hobust ei kardaks, kuitu rja metsalist. Arwataffe lo, et mõeduks, kui noormees oma kallistest jala luu-walgusele wiiks, sest luu ei ole ise ta ratsamees. Kuida aga neidu jala luu-walgusele wiia wõib, kui tema ise ei taha, seda ei teata Rittawi maal mitte, ja ta Kalendritegija ei wõis selle üle õpetust anda.

Paha tasumine.

Kui selle aasta-jaea hakatusel Prantslased wõrises sõdas Preusji üle wõitu saanud ja Berliini linna siisewõtnud oliwad, siis sai palju kuninglikku omandust ärawõetud ja wõitjate kasuks müüdüd. Sõda ei too ilalgi midagi, waid wiib aga ikka. Ka peidetud asju leidsiwad waenlased, aga mitte kõiki. Ühtes paigas oli palju kuninglikku ehituse puud, mida waenlased ei leidnud. Wiimaks tuli aga üks paha mees waenlase Kindrali juure, lootis joodu raha teeuida ja andis peidetud ehituse-puud üles. Nuis Kindral aga wastas: „Laske puud olla, kus nad on. Ka waenlase läest ei tohi riisnda, mis temal nii libedast tarwis läheb. Tuleb Teie Kuningas lord tagasi, siis lubub temal hädast puud uudeks wõllasteks sejugustele alamatele, kui Teie olete.“

Seda peab Kalendritegija tiitma, ja annaks rõd-muga omast metsast paari puulest juure, kui ehk puudub.